

بررسی تاثیر گوگرد و باکتری های اکسید کننده آن در زراعت سویا در منطقه دشت مغان

انور اسدی جلودار^۱، هادی اسدی رحمانی^۲، رحیم صمدی^۳، اسماعیل اصغری^۴
محقق مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اردبیل،^۲ - عضو هیات علمی موسسه تحقیقات خاک و آب،^۳ - کارشناس مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اردبیل،^۴ - کارشناس جهاد کشاورزی استان اردبیل

مقدمه

گیاه سویا به دلیل قابلیت سازگاری بالا و همچنین ۴۵-۳۵ درصد پروتئین، ۲۴-۱۶ درصد روغن یکی از مهمترین دانه های روغنی است که به تنهایی حدود ۶۰ درصد تولید دانه های روغنی را به خود اختصاص داده است (آنجفی و فرنیبا، ۱۳۸۶). این گیاه از لحاظ تولید پس از گندم و ذرت در رده سوم و از نظر ارزش غذایی پس از ذرت در رده دوم قرار دارد. سطح زیرکشت سویا در ایران بیش از ۸۲ هزار هکتار است و استان اردبیل دومین رتبه سطح زیرکشت سویا در کشور را دارد. استفاده از گوگرد برای گیاه سویا به دلیل وجود روغن و پروتئین در دانه آن دارای اهمیت است. چرا که گوگرد جزو ساختمان اسیدهای آمینه و در نتیجه جزو ساختمان پروتئین هاست. اسیدهای آمینه، برای ساخت دیگر ترکیبات دارای گوگرد مانند کوآنزیم ها و فرآورده های ثانوی گیاهان لازم هستند. همچنین به علت نقش مستقیم گوگرد در عملکرد گیاهان تثبیت کننده نیتروژن ضرورت استفاده از آن در تغذیه گیاهان احساس می شود.

گوگرد پس از عناصر پرمصرف نیتروژن، فسفر و پتاسیم چهارمین عنصر عمده مورد نیاز اکثر گیاهان زراعی است (Hitsuda and et al, ۲۰۰۵). نقش گوگرد در گیاهان، به طور عمده ساخت پروتئین و روغن و بهبود کیفیت محصولات کشاورزی است و به همین دلیل عنصر بسیار مهمی برای دانه های روغنی می باشد. در سالهای گذشته، به دلیل آلودگی زیاد هوا، مقدار بیشتری گوگرد از طریق اتمسفر و همچنین قارچ کشتهای حاوی گوگرد، وارد خاک می شد و کمبود آن در محصولات کشاورزی کمتر مشاهده می شد، ولی در سال های اخیر با کاهش بارانهای اسیدزا، استفاده از محصولات پر نیاز به عناصر غذایی و کشاورزی متمرکز، کمبود این عنصر در مناطقی از جهان تشدید شده است و لزوم مصرف کودهای گوگردی را ضروری نموده است. گوگرد، عنصری حیاتی برای تغذیه گیاهان است و نقش آن برتر از فسفر می باشد. گوگرد، علاوه بر نقش تغذیه ای مستقیم، میتواند بدلیل تولید اسید سولفوریک باعث کاهش موضعی pH خاک گردد و به طور غیر مستقیم بر افزایش جذب فسفر و دیگر عناصر غذایی کم مصرف مؤثر واقع شود. امروزه گوگرد متداولترین و اقتصادی ترین ماده ای است که برای اسیدی کردن خاک به کار می رود (رشیدی و کریمیان، ۱۳۷۸).

به منظور کاهش مشکلات تغذیه ای گیاهان در خاکهای آهکی تحقیقات زیادی در نقاط مختلف دنیا انجام شده است (Zapata and Roy, ۲۰۰۴). بسیاری از محققین گزارش کردند که مصرف گوگرد و تولید اسید سولفوریک در نتیجه اکسایش آن، باعث تامین سولفات مورد نیاز گیاهان کاهش pH و افزایش قابلیت جذب فسفر و عناصر کم مصرف در خاکهای زراعی می شود (Davood et al, ۱۹۸۵). شرط بهره گیری از این توان بالقوه گوگرد، حضور باکتری های اکسید کننده این ماده در خاک است (بشارتی و صالح راستین، ۱۳۸۰). طیف وسیعی از میکروارگانیسم ها قادر به اکسایش گوگرد در محیط هستند که از بین آنها باکتری های هتروتروف، به ویژه جنس تیوباسیلوس نقش مهمی در اکسایش گوگرد خاکهای زراعی ایفاء می کنند (Tate, ۱۹۹۵). با وجود این که گوگرد در ترکیب کلروفیل برگ وجود ندارد ولی با توجه به این که گوگرد در ساختار برخی از اسید آمینه ها شرکت دارد وجود آن برای بیوسنتز کلروفیل ضروری است (Messick and et al, ۱۹۹۹). یکی از مهمترین اثرات جانبی این عنصر، اسیدی کردن خاک و افزایش قابلیت انحلال سایر عناصر غذایی است که این موضوع به ویژه در خاک های آهکی که حاوی مقادیر زیادی کلسیم بوده و قابلیت انحلال عناصر غذایی آن ها پایین است، اهمیت پیدا می کند (Lindenmayer, ۲۰۰۷).

طور کلی، اثرات مفید کاربرد گوگرد در خاک های آهکی شامل کاهش اسیدیته خاک، افزایش قابلیت جذب عناصر غذایی، افزایش کمیت و بهبود کیفیت محصول می باش (Rosa et al, ۱۹۸۹). نتایج برخی بررسی ها نشان می دهند که در خاک های آهکی، عملکرد گیاهان زراعی با مصرف کودهای گوگردی مثل سوپر فسفات ساده، گوگرد عنصری، گچ و سولفات آمونیوم تا حد زیادی افزایش می یابد (Mishra et al, ۱۹۸۹). همچنین در یک آزمایشی به منظور بررسی اثر گوگرد بر قابلیت دسترسی عناصر غذایی در خاک های آهکی، به سه خاک آهکی که از نظر مقدار فسفر و عناصر کم مصرف با یکدیگر متفاوت بودند، مقادیر مختلف گوگرد اضافه کردند، نتایج آنها نشان داد که در هر سه نوع خاک مقدار آهن، مس و منگنز قابل دسترس افزایش یافت (Modaihsh, ۱۹۸۹). همچنین در یک آزمایش دیگری به خاک آهکی مقادیر ۵۰۰، ۱۰۰۰ و ۱۵۰۰ کیلوگرم گوگرد در هکتار، در گلدان های پنج کیلوگرمی اضافه و سورکوم کشت کردند. نتایج آزمایش نشان داد که مصرف گوگرد تأثیر معنی داری بر کاهش افزایش قابلیت جذب فسفر دارد (Kaplan et al, ۱۹۹۸).

مواد و روش ها

به منظور بررسی تاثیر گوگرد و باکتریهای اکسید کننده آن در اراضی زراعی کشور این طرح روی محصول سویا در استان اردبیل، دشت مغان به صورت فاکتوریل و در قالب بلوکهای کامل تصادفی در ۳ تکرار با دوازده تیمار، مصرف گوگرد در چهار سطح (S₀) = بدون مصرف گوگرد، S₁ = مصرف ۵۰۰ کیلوگرم گوگرد در هکتار، S₂ = مصرف ۱۰۰۰ کیلوگرم گوگرد در هکتار و S₃ = مصرف ۲۰۰۰ کیلوگرم گوگرد در هکتار) و مصرف کود سوپر فسفات تریپل در سه سطح (P₀) = بدون مصرف کود سوپر فسفات تریپل، P₁ = مصرف کود سوپر فسفات تریپل براساس آزمون خاک و P₂ = مصرف کود سوپر فسفات تریپل به میزان ۶۵٪ مقدار آزمون خاک) اجرا گردید. برای هر کیلوگرم گوگرد مصرفی ۲۰ گرم باکتری اکسید کننده گوگرد استفاده گردید و بذر مصرفی از نوع رقم ویلیامز با مایه تلقیح باکتری برادی ریزوبیوم ژاپونیکوم تلقیح شد. همچنین مقدار ۸۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار بطور یکنواخت قبل از کشت مصرف گردید. غیر از اعمال تیمارها کلیه عملیات زراعی بر اساس دستورالعمل های بخش تحقیقات اصلاح بذر و عرف منطقه انجام گرفت. برای اجرای طرح از زمینی که مقدار فسفر خاک آن کمتر از حد بحرانی بود استفاده گردید. در بهار ابتدا از محل اجرای طرح ۶ کیلوگرم نمونه خاک مرکب تهیه گردید. یک کیلوگرم آن جهت اندازه گیری خصوصیات فیزیکی شیمیایی شامل کربن الی، فسفر پتاس روی و آهن همچنین Ec, Ph, TNV و بافت خاک براساس روشهای استاندارد موسسه (احیایی، ۱۳۷۷) استفاده گردید و مقدار ۵ کیلوگرم آن به بخش بیولوژی خاک ارسال گردید. سپس برای آماده سازی بستر کشت، ابتدا بطور یکنواخت مقدار ۸۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار کود اوره به خاک اضافه کرده و شخم و دیسک زنی انجام و با لولر زمین را هموار نمودیم و برای اعمال تیمارها ضمن فارو کشی با کود کار مقدار گوگرد و کود فسفره بر اساس مقدار مشخص شده در تیمارها به خاک اضافه گردید. و بعد از حدود پانزده روز کشت سویا انجام گرفت

مساحت هر کرت ۲۴ متر مربع شامل ۶ خط به فاصله ۵۰ سانتی متر و طول ۸ متر که چهار پشته وسطی برای کشت در نظر گرفته شد و پشته کناری بصورت نکاشت باقی و بعنوان مرز محسوب گردید فاصله بین کرتها یک متر، و بین دو تکرار ۴ متر و فاصله بوته ها روی خط ۷ سانتی متر در نظر گرفته شد جوی های آبیاری به نحوی تعبیه شد که آب آبیاری اضافی هر تکرار توسط یک جوی خروجی در انتهای کرت ها از مزرعه خارج شود. در طول دوره رشد تمامی عملیات از قبیل آبیاری، وجین، تنک و مبارزه با آفات و بیماریها و یادداشت برداریهای لازم برای کلیه تیمارها بطور یکسان انجام گرفت.

داده برداری در دو مرحله یکی در مرحله ۵۰ در صد گل دهی جهت ارزیابی گره بندی ریشه و اندازه گیری مقدار N, P, Fe, Zn در گیاه و دیگری در مرحله رسیدن محصول برای مشخص کردن فاکتور عملکرد، تعداد غلاف در بوته، وزن هزار دانه و ... انجام می گیرد.

بحث و نتیجه گیری

نتایج ارزیابی در مرحله ۵۰ در صد گل دهی نشان داد که در کلیه تیمارها گره بندی صورت نگرفت. همچنین دادهای تجزیه برگ در مرحله ۵۰ در صد گل دهی نشان داد که اختلاف مقدار عناصر Fe, Mn, Cu, K, N موجود در برگ بین تیمارها معنی دار نیست ولیمقایسه میانگین ها به روش دانکن نشان داد که اختلاف مقدار عنصر Zn بین تیمارها معنی دار است.

جدول تجزیه بررسی تاثیر گوگرد و باکتریهای اکسید کننده آن در زراعت سویا در منطقه دشت مغان

میانگین مربعات						منابع تغییرات	درجه آزادی
Fe (ppm)	Mn (ppm)	Zn (ppm)	Cu (ppm)	K (%)	N (%)		
۸۱۲/۳۰۲۲۳	۸۱۹/۱۸۱۶۰	۱۶۷/۱۱۹۴	۰۲۸/۴۱	۲۸۶/۱	۲۰۴/۰	۲	بلوک
ns ۷۵۰/۲۸۳۹	ns ۰۴۹/۱۰۶۷	ns ۴۲۹/۴۳	ns ۵۸۳/۵	ns ۰۱۱/۰	ns ۲۹۲/۰	۳	تیمار A
ns ۹۹۷/۱۶۰	ns ۵۳۲/۷۴۵	ns ۵۳۰/۱۷۹	ns ۶۲۵/۱۵	ns ۰۰۶/۰	ns ۰۹۵/۰	۲	تیمار B
ns ۱۷۸/۱۶۱۶	ns ۳۶۹/۴۴۱	ns ۵۷۷/۱۲۳	ns ۲۴۴/۵	ns ۰۰۸/۰	ns ۲۴۳/۰	۶	AB
۳۰۸/۱۶۴۲	۰۵۸/۹۲۴	۴۱۲/۷۴	۹۸۸/۹	۰۲۰/۰	۳۲۲/۰	۲۲	خطا
۲۵/۱۳	۷/۲۳	۳۱/۲۳	۴۲/۳۴	۸۱/۶	۵۲/۱۶		c.v (%)

جدول مقایسه میانگین بررسی تاثیر گوگرد و باکتریهای اکسید کننده آن در زراعت سویا در منطقه دشت مغان

تیمار	Fe (ppm)	Mn (ppm)	Zn (ppm)	Cu (ppm)	K (%)	N (%)
T1	a6/318	a6/136	ab9/31	a7/9	a01/2	a333/3
T2	a9/304	a3/118	b5/29	a8/7	a07/2	a480/3
T3	a8/266	a5/106	ab4/40	a5/7	a043/2	a707/3
T4	a8/341	a5/147	a1/48	a83/10	a193/2	a530/3
T5	a3/324	a7/120	ab36	a7	a110/2	a260/3

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - شیمی حاصلخیزی و تغذیه گیاه

T6	a1/30	a140	b30	a233/8	a027/2	
						a330/3
TV	a8/290	a148	ab3/40	a2/10	a053/2	a137/4
T8	a8/297	a1/138	ab9/40	a1/9	a057/2	a557/3
T9	a4/291	a131	ab8/35	a4/10	a067/2	a220/3
T10	a1/287	a6/113	ab4/45	a2/11	a087/2	a147/3
T11	a282	a7/105	b5/30	a9/10	a157/2	a223/3
T12	a335	a9/132	ab3/35	a3/7	a077/2	a283/3

همچنین نتایج حاصل از تجزیه داده های مرحله رسیدن محصول نشان داد که از نظر تعداد غلاف و عملکرد محصول بین تیمارها، اختلاف معنی دار است و بیشترین تعداد غلاف و عملکرد به ترتیب مربوط به تیمار S2P1 و S2P1 است و کمترین تعداد غلاف و عملکرد مربوط به تیمار S2P2 است. و از نظر وزن خشک اندام هوایی، ارتفاع بوته و وزن هزار دانه، اختلاف بین تیمارها معنی دار نیست.

جدول تجزیه بررسی تاثیر گوگرد و باکتریهای اکسید کننده آن در زراعت سویا در منطقه دشت مغان

منابع تغییرات	درجه آزادی	وزن خشک (gr)	ارتفاع بوته (cm)	تعداد غلاف	عملکرد محصول (kg/6m ²)	وزن هزار دانه (gr)
بلوک	2	681/137	110/50	2881	006/0	333/209
تیمار A	3	089/1375*	ns087/38	ns769/3880	235/0**	ns843/104
تیمار B	2	128/1464*	ns250/78	750/4725*	ns068/0	ns250/900
AB	6	ns373/232	ns767/42	713/3924*	125/0**	ns287/225
خطا	22	172/444	971/116	030/1373	031/0	515/461
c.v (%)		02/19	83/12	12/21	95/9	23/10

جدول مقایسه میانگین بررسی تاثیر گوگرد و باکتریهای اکسید کننده آن در زراعت سویا در منطقه دشت مغان

تیمار	وزن هزار دانه (gr)	عملکرد محصول (kg/6m ²)	تعداد غلاف	ارتفاع بوته (cm)	وزن خشک (gr)
T1	a3/212	cd653/1	bcd168	a37/87	ab2/130
T2	a3/198	d603/1	de3/135	a37/78	ab122
T3	a7/229	bcd830/1	cde137	a73/58	ab9/112
T4	a3/218	abcd857/1	abcd206	a57/85	a1/144
T5	a7/209	d527/1	bcd146	a27/84	ab2/109
T6	a3/207	ab097/2	ab211	a13/91	ab6/104
TV	a7/203	cd750/1	abcde178	a37/88	ab6/117
T8	a7/200	a167/2	abc208	a73/78	ab5/110
T9	a3/224	abc957/1	abcde194	a77/85	b17/94
T10	a7/209	cd690/1	a7/240	a93/78	b5/100
T11	a3/195	d540/1	bcd3/157	a33/84	b7/88
T12	a7/211	d523/1	e7/123	a77/82	b27/95

منابع

1- آنجفی، م و ا. فرنیبا. ۱۳۸۶. بررسی تاثیر تراکم بوته بر خصوصیات مرفولوژیکی و عملکرد دانه ژنوتیپهای سویا در ۱۰۷ تا ۱۱۵ : استان مرکزی. یافته های نوین کشاورزی. سال ۲. شماره ۲.

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - شیمی حاصلخیزی و تغذیه گیاه

۲- بشارتی، حسین و ناهید صالح راستین. ۱۳۸۰. بررسی تاثیر کاربرد مایه تلقیح باکتریهای تیوباسیلوس همراه با گوگرد در افزایش قابلیت جذب فسفر، مجموعه مقالات ضرورت تولید صنعتی کودهای بیولوژیکی در کشور موسسه تحقیقات خاک و آب، ۳۱۷-۲۹۳ صفحه

۳- Zapata, F. and R. N. Roy. ۲۰۰۴. Use of phosphate rocks for sustainable agricutyr

۴- Dawood, F., S. M. Al-Omaqri, and N. Murtatha. ۱۹۸۵. High level of sulfur affecting availability of some micronutriensin calcareous soil. pp. ۵۵-۶۸. In Proceeding of Secondary Regional Conference on sulfur and its usage in Arab countries. Riyadh, ۲-۵ March ۱۹۸۵, Saudi Arabia.

۵- Tate III, R. L. ۱۹۹۵. The sulfur and related biogeochemical cycle, P. ۳۵۹-۳۷۲, In soil microbiology, John Willey& Sons inc, New York.

۶- Hitsuda, K., M. Yamada, and D. Klepker. ۲۰۰۵. Soil and Crop Management : Sulfur requirement of eight crops at early stages of growth. Agronomy Journal, ۹۷: ۱۵۵-۱۵۹.

۷- Lindenmayer, R. B. ۲۰۰۷. Zinc fertilization: A review of scientific literature. Krono micronutrients. ۱۵ pp. WA, USA.

۸- Messick, D. L., and M. X. Fan. ۱۹۹۹. The Role of Sulphur Fertilizer in Oil Crop Production. The Sulphur Institute, USA.

۹- Mishra, S. N., and A. P. Singh. ۱۹۸۹. Studies on sulphur and phosphorus availability and uptake by groundnut. Legume Research ۱۲: ۱۶۰-۱۶۴.

۱۰- Rosa, M. C., J. J. Muchovej, and V. Muchovejand, H. Alvarez. ۱۹۸۹. Temporal relations of phosphorus fractions in an oxisol amended with rock phosphate and thiobacillus thiooxidans. Soil Science Society of America Journal, ۵۳: ۱۰۹۶-۱۱۰۰.

۱۱- Modaihsh AS, Al-Mustafa WA and E. Metwalli A (۱۹۸۹) Effect of elemental sulfur on chemical changes and nutrient availability in calcareous soils. Plant and Soil ۱۱۶: ۹۵-۱۰۱.

۱۲- Kaplan M and Orman S (۱۹۹۸) Effect of elemental sulfur and sulfur containing wastes in a calcareous soil in Turkey. Journal of Plant Nutrition ۲۱: ۱۶۵۵-۱۶۶۵.